

UČEDNÍCI Z EMAUZ

Na stopě velkého daru

Doprovázíme děti k prvnímu svatému přijímání. Při tomto setkání zdůrazníme téma hostiny a daru.

Mladší školní věk (8 – 10 let)

Pomocný cyklus katechezí k přípravě na první svaté přijímání

Katecheze č. 7 z cyklu „S Marií a Ježíšem“

Radost, vděčnost a svědectví

Setkat se s Ježíšem je radost, protože on je přítomný v naší každodennosti, a zvláštním způsobem v eucharistii. Když ho ve všem znovu poznáváme, cítíme se plni radosti a života. Jsme vděční, protože Ježíš nám nemohl dát větší dar (dětem můžeme vysvětlit, že řecké slovo „eucharistia“ je české „poděkování“). Stáváme se svědky, protože poté, co jsme přijali Ježíše, o něm chceme svědčit a žít podle evangelia.

Zeptáme se dětí, jestli bychom se s Ježíšem mohli setkat třeba někdy během dne, kdy a jak? Hovoříme o tom s nimi...

Propůjčíme hlas jednomu z učedníků

Přečteme si s dětmi (každý může např. postupně přečíst jednu nebo dvě věty) událost setkání dvou učedníků s Ježíšem (Lk 24,13–31). Pak se děti **zeptáme**, kdo by chtěl teď být na chvíli jedním z těchto učedníků (jako by tam právě s Ježíšem byl)? Dotyčný se pak posadí na židli, všichni ostatní si sednou kolem něj a **každý se** teď „učedníka“ **může na cokoli zeptat** – např.: Jak ti bylo, když jste potkali Ježíše na cestě? Co tě nejvíc zaujalo z toho, co říkal? Jak vypadal Ježíš? **Popřípadě sami doplníme** důležité otázky (pokud nejsou položeny dětmi): Jak ses cítil, když Ježíš vzal do rukou chléb? Jak ti s ním bylo? apod.

Nakonec dětem přečteme verš 32: Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ (Lk 24,32)

Můžeme také dětem přečíst následující text, který vystihuje, co asi učedníci tehdy prožívali:

„Zatímco jsme jedli, stalo se něco, co nám konečně otevřelo oči a srdce. Ježíš udělal přesně to, co udělal pár dní předtím při poslední večeři. Měli jsme obrovskou radost, chtěli jsme mu skočit kolem krku a políbit ho, plakat a zpívat, ale on najednou zmizel! Ale nezmizela ta nová radost v našich srdcích, takže jsme se hned rozběhli zpátky do Jeruzaléma říci našim přátelům, že Ježíš vstal z mrtvých právě tak, jak to řekl.“

Vzal chleba, lámal a začal ho rozdávat

Tito dva učedníci se setkali s Ježíšem, ukřižovaným a vzkříšeným Pánem, sjednotili se s ním a stali se jeho svědky. V knize *Youcat* (YC) *pro děti čteme*: Účastnit se mše svaté, to „není jako v televizi, kde se můžeme podívat na tisíce opakování nějakého starého filmu.

Během mše svaté jsme v přímém přenosu při Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání.“ (YC, str. 121)

Dětem **položíme otázky:**

- Napadlo vás někdy, že při mši svaté se ocitáme nesmírně blízko Ježíšova kříže a hrobu?
- Proč vlastně si při každé mši svaté vždycky znovu připomínáme tyto události?

Nakonec můžeme **uzavřít:** protože tajemství Ježíšovy smrti a vzkříšení je velké jako oceán a my máme jen malou lžici, kterou si vždycky z něho nabere trochu vody, pokaždé tak můžeme něco o trochu víc přijmout a pochopit, ale nikdy nepochopíme všechno.

Potom si můžeme přečíst, co o svatém přijímání řekli svatí:

Čteme z knihy *Youcat pro děti*

Sv. Jan Maria Vianney: *„Když nás někdo po přijímání překvapí otázkou: ‘Co si s sebou odnášíš domů?’, můžeme mu odpovědět: ‘Odnášíme si s sebou nebe.’“* (YC, str. 126)

Sv. Terezie z Lisieux: *„S tvou milostí, Ježíši, chci začít nový život, ve kterém každý okamžik bude skutkem lásky.“*

Papež Benedikt XVI.: *V den prvního svatého přijímání „musím Ježíše přijmout s láskou a pozorně mu naslouchat. Hluboko v srdci mu například mohu říci: ‘Ježíši, vím, že mě máš rád... Svěřuji ti své radosti, starosti i svou budoucnost’.“* (YC, str. 128)

Uvnitř uměleckého díla

„Večeře v Emauzích“ od Michelangela Merisiho zvaného Caravaggio (1606, Pinacotheca di Brera, Milán).

Zadívejme se na jednotlivé postavy. Kristova tvář je soustředěná. Co by nám mohla připomínat? (vážnost situace při poslední večeři). O čem přemýšlejí učedníci ve chvíli, kdy Ježíš rozlomí chleba? Jak se každý tváří a co dělá? O čem vypovídá tvář hostinského (nepochopení) a služky (nezúčastněnost)?

Povídáme si s dětmi o jednotlivých postavách, jejich možných pocitech a prožívání. Pak **pokračujeme vyplněním** pracovního listu.

Modlitba

Na závěr můžeme společně Pánu poděkovat za to, co jsme si mohli říci, za to, jak se nám Ježíš neustále dává a jak můžeme jeho samého přijmout do srdce.

Autor: Anna a Laura Leporati

S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 7/2021 – 2022 David Žofák.

Oči, srdce, dům

My jako učedníci

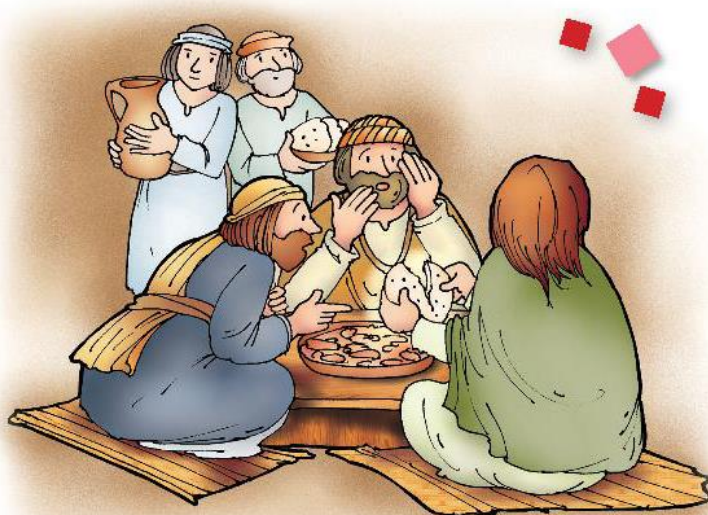
**„...něco jako by bránilo jejich očí,
aby ho poznali.“ Lk 24,16**
**„Tu se jim otevřely oči a poznali
ho...“ Lk 24,31**

- ◆ Naše oči také často nejsou schopny vidět Ježíše.

Kdy?

Proč?

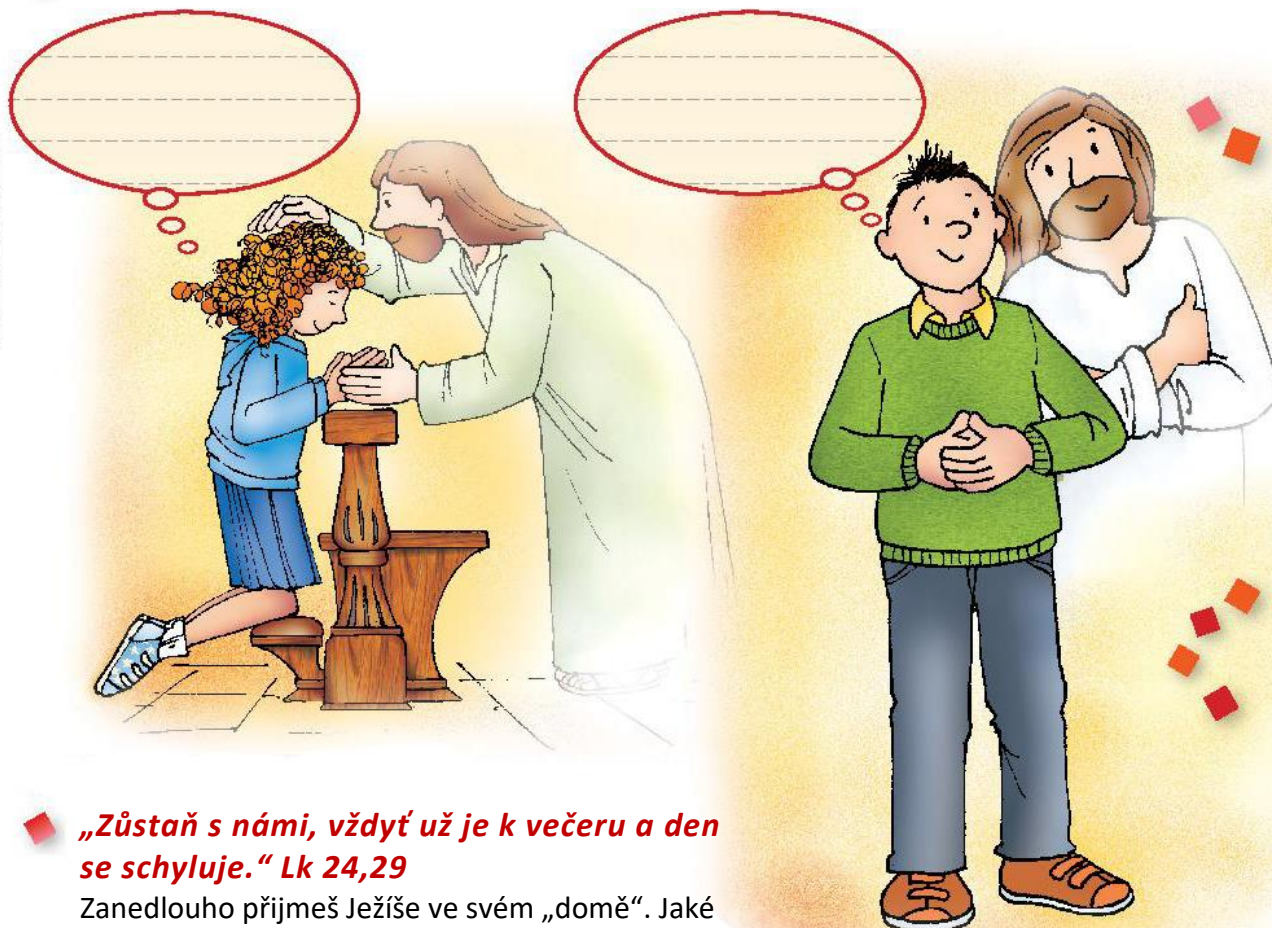
Eucharistie, kterou zanedlouho přijmeš, ti pomůže Ježíše snadněji poznat a žít tak, jak si on přeje. Zkus k této myšlence vybrat nějaký příklad a společně si o něm popovídejte

„Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil...“ srov. Lk 24,32

- ◆ Stalo se ti někdy, že jsi cítil/a Ježíše blízko sebe a bušilo ti z toho srdce? Vyprávěj o tom ostatním.

ILLUSTRAZIONI DI FRANCA VITALI

„Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Lk 24,29

Zanedlouho přijmeš Ježíše ve svém „domě“. Jaké jsou Tvé pocity a záměry? Zapiš si je a rozděl se o ně s druhými.

Uvnitř uměleckého díla

Caravaggio: *Večeře v Emauzích* (1606)
Pinacotheca di Brera, Milán

- ◆ Kdo jsou lidé namalovaní na obraze? Co by asi řekli, kdyby mohli promluvit? Pomoz si výrazy jejich tváří a gest a připiš své nápady k jednotlivým portrétům.